

διαβάστε
σήμερα2 Το ημερολόγιο
της προηγούμενης
ημέρας

Τί θα δείτε αύριο.

3 "Οι προοπτικές
του Φεστιβάλ"
από τον πρόεδρο
της HELEXPO - ΔΕΘ4 Η γεωγραφία
των "Νέων Οριζόντων"5 Σε "κοντινό πλάνο"
οι Νέοι ΟρίζοντεςΤο βλέμμα του
Josef Koudelka7 Το "προφητικό πουλί"
του πληροφοριακού
τμήματοςΜια συνέντευξη
με την Αντουανέτα
Αγγελίδη8 Η Κριτική Επιτροπή
του Διεθνούς
Διαγωνιστικού

"Προς αναγνώστες:
Χωρίς καμιά αμφιβολία,
καμιά γραπτή παρουσίαση,
καμιά ταινία δεν μπορεί
να αντικαταστήσει τη θέασή
της. (Καθώς ή κακώς)"

Οι ώρες (μια τετράγωνη ταινία)

ελληνικό
διαγωνιστικό

της Αντουανέτας Αγγελίδη

Ο κύκλος και το τετράγωνο απασχολούσε τον άνθρωπο ανέκαθεν. Οι μεγαλύτεροι και παλαιότεροι πολιτισμοί έδιναν έμφαση στις δύο αυτές έννοιες. Οι κινέζοι πίστευαν στον κυκλικό ουρανό και την τετράγωνη γη. Οπως και στο

Μεσαίωνα οι καθολικοί πίστευαν στη τετράγωνη γη και πως όποιος περνούσε πέρα από τον Ατλαντικό, έπεφτε στην άβυσσο γιατί η τετράγωνη γη σταματούσε εκεί. Οι Αζτέκοι πίστευαν στον στρογγυλό ήλιο. Ταυτότητες ανθρώπων και πολιτισμών σε συνάρτηση με

το σχήμα, την έννοια του κύκλου και του τετραγώνου. Οι ώρες, που μπορεί να είναι οι ώρες της αυτοσυγκέντρωσης είναι κυκλικές. Το τετράγωνο εισέρχεται στη πράξη της ζωής, ως επακόλουθο του ονείρου. Οι ιδέες αυτές απασχολούν την Αντουανέτα Αγγελίδη στην νέα της, προσωπική και ιδιόμορφη κινηματογραφική της δουλειά. Η ηρωίδα της ταινίας, η Σπένδω, κινείται στη ανάμνηση, το όνειρο, πορεύεται στις εικόνες του δικού της βλέμματος. Παρουσιάζεται σε διαφορετικές ηλικίες και ρόλους, που έχουν καταγραφεί ως χαρακτήρας της. Νήπιο, έφηβο, ενηλικιωμένη, κορίτσι, γυναίκα, σύζυγος. Ανάμεσα στο καλό και το κακό, χωρίς όρια. Εκεί που τελειώνει το ένα, αρχίζει το άλλο. Και πόσο εύκολα το καλό μετατρέπεται την άλλη στιγμή σε κακό. Η μνήμη συγχέεται στο τόπο τους. Η εικόνα κατακλύζεται από μελαγχολία που ρέει όπως η λάβα. Ο χρόνος, η μνήμη, δημιουργούν μια νέα οπτική, ο κόσμος έχει μετασχηματισθεί σε σαρκοβόρο μηχανισμό.

Οι "ΩΡΕΣ" είναι η κινηματογραφική κατάθεση της εικαστικής ματιάς και της φιλοσοφικής σκέψης της Α. Αγγελίδη που ξεκίνησε από τον "Τόπο" δέκα χρόνια πριν, το 1985.

Π.Κ.

Gulttrip/Ταξίδι ενοχής

διεθνές
διαγωνιστικό
του Γκέραρντ Στέμπριντς

Μια ιστορία της σύγχρονης Ιρλανδίας, με πρωταγωνιστές ένα νεαρό παντρεμένο ζευγάρι τον Λάϊαμ και τη Τίνα, που ζουν σε μια μικρή ιρλανδική πόλη. Αυτός είναι αξιωματικός του στρατού, κι αυτή φροντίζει το σπίτι και το μωρό τους. Η σχέση τους είναι κλονισμένη, συχνά καυγαδίζουν, η Τίνα κυριεύεται από φόβο, ο Λάϊαμ γίνεται όλο και πιο σκληρός απέναντί της. Ενώ της υπαγορεύει κανόνες συμπεριφοράς, κανονίζει το πρόγραμμά της κάθε μέρα, την ανακρίνει κάθε βράδυ, η Τίνα περνά αδιάφορα τις μέρες της. Η μόνη ευχαρίστηση είναι η έξοδός της στα μαγαζιά, τα καφέ της πόλης, η βόλτα με το μωρό στο καροτσάκι. Καθώς συνομιλούν, οι αναδρομές για το πως πέρασε ο καθένας χωριστά τη μέρα του, καταφαίνεται πως και οι δύο έχουν ένα μυστικό.

Αυτό το μυστικό είναι ο κρίκος της αλήθειας, ο καθρέπτης που κρύβει το σκοτεινό πρόσωπο του Λάϊαμ, την αθωότητα της Τίνας. Το μυστικό τους σιγά-σιγά ολοκληρώνεται στην ταινία, καθώς η ιστορία τους σταδιακά αποκαλύπτεται με δραματικές εξελίξεις.

Η Τίνα θα γνωρίσει τον πωλητή του καταστήματος των ηλεκτρικών, που θα της πουλήσει ένα CD. Συναντιούνται τυχαία στο καφέ, η

έλξη της γι' αυτόν είναι φανερή. Δεν θα τολμήσει όμως να πραγματοποιήσει την επανάστασή της. Εχοντας με τον πιο προσβλητικό τρόπο που της επιβάλει ο σύζυγός της απαρνηθεί και τη φίλη της, αδυνατεί να προχωρήσει σε μια νέα παράνομη σχέση με

τον πωλητή, ο οποίος βρίσκεται σε κρίση με τη φίλη του, που τον διώχνει από κοντά της. Αντίθετα ο Λάϊαμ δε έχει την παραμικρή αναστολή να φλερτάρει και τελικά να παραπλανήσει την φίλη του πωλητή, που συμπτωματικά την γνωρίζει

όταν αυτή αναζητά μια μέρα τον αδελφό της στο στρατόπεδο που υπηρετεί και ο Λάϊαμ. Ενα βράδυ την περιμένει έξω από το μπαρ, την βάζει στο αυτοκίνητό του και φεύγουν μαζί για το στρατόπεδο, όπου μπορούν να είναι μόνοι τους. Επακολουθεί ένας βίαιος έρωτας στο αυτοκίνητο, αλλά η γυναίκα καθώς είναι και μεθυσμένη αρχίζει να φωνάζει. Ο Λάϊαμ την σκοτώνει πριν τους ανακαλύψουν και έχει συνέπειες για την πράξη του. Το μόνο που του απομένει είναι να γυρίσει στη σύζυγό του. Το μυστικό της Τίνας ήταν ασήμαντο κι αστείο. Εκλεψε ένα CD από το γνωστό κατάστημα με τον πωλητή. Ενώ το μυστικό του Λάϊαμ είναι επικίνδυνο και πρόστυχο. Θα το αποκαλύψει κι αυτός στο τέλος ή θα...

Ταινίες για τη σωματική βία παντρεμένων ζευγαριών υπάρχουν πολλές, αλλά το "Ταξίδι ενοχής" αναφέρεται σε κάτι χειρότερο, στη ψυχολογική βία, στα νοητικά βασανιστήρια που ενυπάρχουν ανάμεσα στους σύγχρονους ανθρώπους της ηπείρου μας.

Π.Κ.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997
ORGANIZATION FOR THE CULTURAL CAPITAL OF EUROPE THESSALONIKI 1997

...travelling

Αγαπημένο μου Ημερολόγιο

Η Παρασκευή, μου βγήκε μέσα από θρίλερ. Κι επειδή η κακή μέρα από το πρωί φαίνεται, η δική μου φάνηκε γύρω στις 7 π.μ. Για να συνηθίσω τόκανα, μια και από το Σάββατο 8.30 (π.μ και πάλι) θα βλέπω ταινίες. Το αν θα τις απολαμβάνω τώρα είναι άλλο πράγμα. Διότι στην κοινή λογική, οι ταινίες ανήκουν στο κοινό τους και οι δημοσιογραφικές προβολές στους ... γαλατάδες. Τώρα βεβαίως εγώ την έχω την απορία. Μπορεί να προηγηθεί η συνέντευξη Τύπου της ταινίας; Μπορεί; Διότι τι να ρωτήσεις τον σκηνοθέτη που προφανώς τον βλέπεις για πρώτη φορά αν δεν έχεις μια γεύση από το έργο του. Εκτός κι αν έχεις το... θράσος της

Τελετή έναρξης και ομιλία. Ο Διευθυντής του Φεστιβάλ κ. Δημόπουλος στα "καλωσορίσματα"

γνώμης σου οπότε δεν το συζητάμε καν... Μέχρι να φτάσω στο συνεδριακό κέντρο όπου θα είναι πλέον τα γραφεία του φεστιβάλ έκανα μια ώρα και κάτι φιλά. Υπό κανονικές συνθήκες δηλαδή θα πλησίαζα Καβάλα. Μια το Φεστιβάλ, μια η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ήρθε και τιγκάρισε η πόλη.

ΕΦΤΑΣΑΑΑ... επιτέλους στο συνεδριακό κέντρο Ιωάννης Βελλίδης. Μέσα στο μάρμαρο το Κέντρο, μέσα στο άγχος όλοι μέσα σ' αυτό. Το Γραφείο Τύπου του Φεστιβάλ στην όψη εκείνη την ώρα. Κάποιοι ζητούσαν επίμονα πληροφοριακό υλικό,

Ο πολιτικός κόσμος συμπαραστέκεται...

κάποιοι την τσάντα, και ο Γιώργος Φούντας χαμογελαστός περιφερόταν από σταντ σε σταντ, το ίδιο και ο Πατρίς Βιβάνκος.

Εγώ πάντως την προσπάθεια την έκανα.

- Συγνώμη το πρόγραμμα από που θα το πάρω;

-μμ, τι να σας πω, ρωτήστε στις διαπιστεύσεις.

Ρώτησα η κακόμοιρη, επί μια ώρα ρωτούσα για το πρόγραμμα, για τις προσκλήσεις για την ΕΜΣ, κι όλοι μασούσαν από ένα φύλλο δάφνης. Μην το κάνεις θέμα είπα, πρώτη μέρα είναι, τώρα μεταφέρονται θα στρώσει η κατάσταση, κι έφυγα... όπως είχα έρθει.

ΠΑΛΛΑΣ. Πρώτη στάση. ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ. Όπως αποδείχτηκε έχουν φανατικό κοινό.

Τις προβολές των νέων οριζόντων, τις αγκάλιασε το κοινό. Η αρχή έγινε με τον ΔΡΟΜΕΑ του Davandeh, λίγα άτομα στην αρχή, περισσότερα μετά, στην ταινία των Wayne Wang - Paul Auster, ΕΞΩ ΦΡΕΝΩΝ, για να μαζευτούν πάνω

από 100 άτομα στον Μουσουλμάνο του Chotinenko και κάτι παραπάνω στην ταινία του Beauvois ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ ΟΤΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙΣ. Εντυπώσεις άριστες. Οι νέοι ορίζοντες ήταν οι νικητές της πρώτης ημέρας...

ΕΣΠΕΡΟΣ. Στάση δεύτερη. Μέσα στην αίθουσα δύο παιδιά. Πήγα κάθισα δίπλα τους.

Αν μη τι άλλο έκανα καινούριους φίλους. Από τις 9 και μετά τζακ ποτ. Κανείς τυχερός δεν εβρέθη...

ΛΑΟΥΡΑ. Στάση τρίτη. Νέος κινηματογράφος από φέτος. Αφιέρωμα στον Κισλόφσκι.

Λίγοι το γνώριζαν. Οι περισσότεροι έρχονταν και ρωτούσαν μέχρι πότε θα προβάλλεται το Nine Months.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ. Στάση τέταρτη. ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ του Νάνι Μορέττι, το είχαμε δει πριν από μήνες, το ξαναείδαμε όμως και έμειναν και κάποιοι για την ΤΥΧΗ του Κισλόφσκι. Το κόλπο γνωστό. Παίρνεις εισιτήριο για την πρώτη προβολή, μετά κάνεις την "πάπια" και μένεις μέχρι να κλείσει η αίθουσα.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ. Η τελετή. Λιτός διάκοσμος, ήσυχος κόσμος, ανήσυχια μόνο τα κινητά, και μετά οι λόγοι. Από του χρόνου πρέπει να υπάρξει και βραβείο για τον καλύτερο λόγο.

Πρώτος ο Δήμαρχος Κοσμόπουλος. Είπε το παραμύθι με την κοκκινόσκουφίτσα και τον κακό λύκο. Το Φεστιβάλ που πρέπει να μείνει στη Θεσσαλονίκη, και θα μείνει στη Θεσσαλονίκη, και θα 'χει έδρα τη Θεσσαλονίκη και κάπου εκεί να σου 'ρχεται να πάρεις την γαλανόλευκη και να φωνάξεις για τα ιερά και τα όσια.

Ακολούθησε ο πρόεδρος της ΔΕΘ κ. Κουρτέσης μ' έναν τεχνοκρατικά δομημένο λόγο. Στη συνέχεια ο Υπουργός Μακεδονίας- Θράκης Κωνσταντίνος Τριαρίδης. Είπε "ευαίσθητοι πολίτες" κι εμείς κοιτούσαμε δεξιά κι αριστερά μπας και δούμε ποιους εννοεί. Είπε για τη μοναξιά του σκοτεινού δωματίου και της τηλεόρασης, για τη γοητεία της μεγάλης οθόνης, προσπαθήσαμε να συγκινηθούμε αλλά δεν μας προέκυψε.

Ο Υφ. Πολιτισμού κ. Μπένος μας ανακοίνωσε ότι η κρατική τηλεόραση θ' αρχίσει να δίνει από φέτος το 1,5% των ακαθάριστων εσόδων της στο Κέντρο Κινηματογράφου. Κάποιος από την πλατεία φώναξε "Δηλαδή, πάλι εμείς θα πληρώσουμε;". Ο διευθυντής του φεστιβάλ Μισέλ Δημόπουλος μας καλωσόρισε, μας μίλησε για το φεστιβάλ και μας άφησε.

...ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ μαζί

Σε "ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ" Δερμετζόγλου - Ειπίδης

με τον Μικελάτσελο Αντονιόνι. "Να βλέπεις τον άλλον με την φαντασία σου. Ίσως αυτή είναι η μαγεία του έρωτα" λέει σε κάποια στιγμή η ηρωίδα. Να βλέπεις μια καλή ταινία και ν' ακούς καλή μουσική, η γοητεία της σκοτεινής αίθουσας. Βαν Μόρισον και U2 με τον μάγο Brian Eno να συνοδεύουν τον ανεκπλήρωτο πόθο του για τα μάτια της, το χλωμό της πρόσωπο, την περιέργη κατανοητική σιωπή της. Την ήθελε. Πλάνο τελευταίο. Τη συνόδευσε μέχρι το δωμάτιό της. Την ήθελε. Αυτά άραγε; - Μπορώ μήπως να σε δω αύριο; τη ρώτησε Τον κοίταζε θλιμμένα. - Δεν γίνεται, του είπε τρυφερά. Αύριο μπαίνω στο μοναστήρι. ...τ έλος

Κλεοπάτρα Πατλάκη

Από τη δεξίωση στο Συνεδριακό Κέντρο.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν

Κυριακή 5/11

ΕΜΣ

15.30' Sp. Scr. Οι Απάχηδες των Αθηνών The Apaches of Athens, 80' Ilias Paraskevas Greece, 1950

17.00' I.C. Ο ελεγκτής Il verificateur, 80' Stefano Incerti Italy, 1995 eng.subt.

18.45' I.C. (Out of Comp.) I.D., 107' Philip Davis United Kingdom, 1995

21.00' I.C. Μικρή αδεληφή Zusji, 91' Robert Jan Westdijk Holland, 1995, eng.subt.

23.00' N.C. Το φτερό της μύγας The Wing of the Fly, 105' Christos Siopahas Greece, 1995

ΕΣΠΕΡΟΣ

14.00' CACOYANNIS Ιφιγένεια Iphigenia, 130' Greece, 1972, eng.subt.

16.30' KIESLOWSKI Δεκάλογος 3+4 Dekalog 3+4 Poland, 1988

18.45' N.H.(R) Μη ξεχνάς ότι θα πεθάνεις N'oubliez pas que tu va mourir, 118' Xavier Beauvois France, 1995

21.00' B.S. Πριν απ' τη βροχή Before the Rain, 105' Milcho Manchevski FYROM/U.K., 1994

23.00' Av.Pr. Ερωτικό φιλί French Kiss Lawrence Casdan U.S.A., 1995

ΛΑΟΥΡΑ

13.00' B.S. Μετά τη ρωσική φωτιά

After the Fire Over Russia, 60' Boris Granov Bulgaria, 1930

Στα χέρια του Θεού Se verom u boga, 63' A. Popovic Yugoslavia, 1932

15.15' CACOYANNIS Στέλλα Stella, 93' Greece, 1955, fr.subt.

17.00' N.H. Σάρα Sara, 102' Dariush Mehsjui Iran, fr. subt.

19.00' B.S. Η ελπίδα Umut, 101' Yilmaz Guney Turkey, 1968

20.50' KIESLOWSKI Η άποψη ενός νυχτοφύλακα Z Punktu Widzenia Nocnego Portiera, 17' Poland/Germany, 1977, eng.subt.

Η διπλή ζωή της Βερόνικα Podwojne Zycie Weroniki, 98' France/Poland, 1991

23.00' CACOYANNIS

Γλυκειά πατρίδα Sweet Country, 148' Greece, 1986, eng. sp.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

14.00' B.S. Το κέρατο της κατοίκας Koziat Rog, 89' Nicolai Volev Bulgaria, 1995

16.00' MORETTI Μπάνκα Bianca, 95' Italy, 1984

17.50' B.S. Το μουσικό πρόσωπο Gizil yuz, 115' Omer Kavur Turkey, 1993

20.00' MORETTI Ο Λακές, 92' Π Portaborsa Daniele Luchetti Italy, 1991

22.00' N.H. Ντετ σημαίνει κορίτσι, 86' Det, Yani Dokhtar Abolfazi Jalili Iran, eng.subt.

24.00'

N.C.(R) Το φτερό της μύγας The Wing of the Fly, 105' Christos Siopahas Greece, 1995

ΠΑΛΛΑΣ

15.00 Αυγά Eggs, 86' Bent Hammer (1995) Norway

17.00 Κραμπ Crumb, 119' Terry Zwiggoff (1994) USA

19.00 Κάτω από το γαλαξία Under der Milchstrasse, 84' M.X. Oberg (1995) Germany

20.45 Το στενάκι των Θαυμάτων El Callecon de los milagros, 140' Jorge Fons (1994) Mexico

23.00 Το Παρίσι καίγεται Paris is burning Jennie Libinston 78' (1991) USA

Εν' Θεσσαλονίκη...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΥΡΤΕΣΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ HELEXPO-ΔΕΘ,

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

“Οι προοπτικές του Φεστιβάλ”

1. Μπορεί ο ελληνικός κινηματογράφος να γίνει εξαγωγίμο προϊόν;

Ο λόγος για τον οποίο το Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου - όπως ήταν τότε ο τίτλος του - ανήκε στην οργανωτική αρμοδιότητα της Διεθνούς Εκθεσης Θεσσαλονίκης, δηλαδή ενός θεσμού κατ' εξοχήν εμπορικού και οικονομικού με εξαγωγικούς στόχους, ήταν ακριβώς η επιδίωξη να επιτευχθεί εκείνος ο ιδανικός συνδυασμός Τέχνης και εμπορικότητας, που θα προωθούσε το ελληνικό κινηματογραφικό προϊόν στη διεθνή αγορά. Πρέπει, βέβαια, να συντρέξουν πάρα πολλά στοιχεία καλλιτεχνικής τάξης για να έχουν εξαγωγικές προοπτικές οι ελληνικές ταινίες. Το ζήτημα, μάλιστα, έχει αποκτήσει καινούργιες διαστάσεις, μετά την κυριαρχία της τηλεόρασης, τις τηλεοπτικές παραγωγές, αλλά και τις τηλεοπτικές μεταδόσεις κινηματογραφικών έργων. Εξ άλλου, σ' ένα ενδεικτικό μέτρο, καλές ελληνικές ταινίες και καλοί Έλληνες σκηνοθέτες, πετυχαίνουν μια διεθνή σταδιοδρομία. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η κινηματογραφική βιομηχανία και τα προϊόντα της, για να έχουν εξαγωγικές προοπτικές, δεν μπορούν να αγνοήσουν ένα υποστασιακό τους στοιχείο, ότι δηλαδή είναι και εμπορεύμα, με ό,τι σημαίνει αυτό από πλευράς “μάρκετινγκ”. Δεν μπορούν να παραμένουν σε μια μονοσήμαντη και ιδιοπαθή εμμονή, σε εσωστρεφείς αναζητήσεις και περίπλοκους μαιάνδρους και μονολόγους “καλλιτεχνικής έκφρασης” -όταν ο κινηματογράφος είναι η κατεξοχήν ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ με το πλήθος- και η, εξ αυτής, επικράτηση μιας αποκλειστικής “καλλιτεχνικής λογικής” στα σχήματα επικοινωνίας του “προϊόντος” με την “αγορά” υπήρξε, στο παρελθόν, ένας από τους πολλούς λόγους, που: α) οδήγησαν στην ουσιαστική αποξένωση της HELEXPO-ΔΕΘ από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου. (Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να καταθέσω τη διαπίστωσή μας, ότι κατά τα τελευ-

ταία χρόνια καταβάλλεται μια ειλικρινής προσπάθεια να επαναλειτουργήσουν οι αγωγοί επικοινωνίας μεταξύ τους, ενώ, εκ παραλλήλου, το ίδιο το Φεστιβάλ Κινηματογράφου κατορθώνει να υπερβεί, όλο και περισσότερο, τις αναστολές του και να κινείται τολμηρά σε ευρύτερους χώρους με αποτελεσματικότερους τρόπους). β) Δεν επέτρεψαν στον ελληνικό κινηματογράφο να διευρύνει τη ζώνη επαφής του, τόσο με το ελληνικό κοινό, όσο και, κυρίως, με τη διεθνή κινηματογραφική αγορά.

2. Ποιές είναι κατά τη γνώμη σας οι προοπτικές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης;

Σημείωσα στην προηγούμενη απάντησή μου τις διαπιστώσεις μας για τον τρόπο που κινείται σήμερα το Φεστιβάλ. Το φετινό 36ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, με το συνολικό του πρόγραμμα, είναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα ευρύτερης και συνθετότερης αντίληψης για το ρόλο του και για τους τρόπους με τους οποίους θα μπορέσει να τον εκπληρώσει. Είναι σ καλύτερη πορεία. Βέβαια, οι προοπτικές του βρίσκονται σε συνάρτηση με τα προβλήματα και τους προβληματισμούς της κινηματογραφικής βιομηχανίας διεθνώς. Αλλά νομίζω ότι δεν παύουν να είναι καλές.

3. Πώς μπορεί να συνεισφέρει η Διεθνής Εκθεση στο Φεστιβάλ;

Εχει συνεισφέρει. Το ανάστησε, το μεγάλωσε και το παρέδωσε ως έναν ολοκληρωμένο και με γενική αναγνώριση θεσμό προαγωγής της ελληνικής κινηματογραφικής τέχνης και βιομηχανίας. Βοηθάει και σήμερα. Είναι πάντοτε έτοιμη να βοηθήσει ακόμα περισσότερο, αφού εξασφάλισε την αποκλειστική, αναλλοίωτη και υποστασιακή σύνδεσή του Φεστιβάλ με τη Θεσσαλονίκη.

Ρένα Χαριτίδου

Νίκος Μπακόδας συγγραφέας

Με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου έχω παλαιότατους δεσμούς, γιατί υπήρξα ο πρώτος άτυπος διευθυντής του. Από τότε το Φεστιβάλ προόδεψε, βέβαια πέρασε από διάφορους κλυδωνισμούς, αλλ'α νομίζω ότι είναι ένας θεσμός που τιμά τη Θεσσαλονίκη, η οποία το δημιούργησε και η οποία πιστεύω ότι πρέπει να το κρατήσει και να το διαφυλάξει όσο το δυνατόν περισσότερο.

Βασίλης Καϊφόπουλος Δημοτικός Σύμβουλος, μέλος Δ.Σ. Οργανισμού Ποιτιστικής Πρωτεύουσας)

Είμαι απ' αυτούς που υποστηρίζουν το Φεστιβάλ Κινηματογράφου με πάθος. Θεωρώ ότι είναι ένας θεσμός που λαμπρύνει την πόλη μας. Και ο τρόπος με τον οποίο διεξάγεται είναι επίσης πάρα πολύ σημαντικός. Εχει μεγάλη συμμετοχή και ενδιαφέρον. Εχω μία διάσταση σ' ότι αφορά την έδρα. Πιστεύω ότι πρέπει να μεταφερθεί. Αλλ'ωστε, τώρα που αποκτήθηκε το “Ολύμπιον” τί άλλο να υπάρχει μία κυψέλη κινηματογραφική, η οποία όλο το χρόνο να ακτινοβολεί στην πόλη.

Αχιλλέας Ψαλτόπουλος σκηνοθέτης

Πιστεύω ότι το Φεστιβάλ Κινηματογράφου είναι ένας θεσμός που είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την πόλη και ότι λογικά θα πρέπει αυτό το Φεστιβάλ να συνεχίζεται στο χώρο της Θεσσαλονίκης, γιατί κυρίως δημιουργήθηκε εδώ πέρα, και νομίζω ότι αν υπάρχουν κάποιες βελτιώσεις σε επίπεδο έργων, δομής, δηλαδή κτίρια, εγκαταστάσεις κ.λ.π., δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην παραμείνει μέσα στο χώρο της Θεσσαλονίκης. Επιπρόσθετα, χρόνο με το χρόνο, το πρόγραμμα πιστεύω ότι γίνεται ακόμα πιο ενδιαφέρον, τόσο από πλευράς ρετροσπεκτίβων όσο και από τα αφιερώματα και κυρίως από το νέο βλέμμα. Ίσως, θάπρεπε να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στο διαγωνιστικό τμήμα, που φαινομενικά είναι το πιο αδύναμο, γιατί ίσως υπάρχει λιγότερη πληροφόρηση του κόσμου για ταινίες που παίζονται για πρώτη φορά.

MELISSANTHI ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Ονομασίας Προελεύσεως Ανωτέρας Ποιότητας.
Το κορυφαίο ελληνικό λευκό με παγκόσμια αναγνώριση, αποκλειστικά από τις ελληνικές ποικιλίες Ασύρτικο και Αθίρι.
Δημιουργήθηκε σύμφωνα με τους πιο απαιτητικούς κανόνες οινοποίησης στον DOMAINE CARRAS, το μεγαλύτερο ενιαίο αμπελώνα στην Ευρώπη.

DOMAINE CARRAS

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

TEAM
ATHENS

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Αν σας πούμε ότι έγκυρα κινηματογραφικά λεξικά ούτε που την αναφέρουν, μάλλον θα το πιστέψετε. Είναι άδικο όμως γιατί το σινεμά στη χώρα αυτή έχει και παρελθόν και παρόν κι απ' ό,τι φαίνεται και μέλλον. Και δεν είναι μόνο η περίπτωση του Ολιβιέρρα που πιστοποιεί κάτι τέτοιο -ο γηραιότερος εν ενεργεία σκηνοθέτης στον κόσμο- αλλά και οι νεότεροι. Τα πολύ όμορφα περσινά "Σπίτι από λάβα" (διαγωνιστικό), "Τρία αδέρφια" ("Νέοι Ορίζοντες") και η "Κωμωδία του Θεού" που θα δούμε φέτος, μάλλον πρέπει να μας βάλουν σε σκέψεις για το τι θα 'πρεπε να βλέπουμε πιο συχνά και τί τελικά βλέπουμε.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Τέδ Βαν Γκοχ

Κάτω από τη σκιά των γειτονικών -δυνατών κινηματογραφικά- χωρών (Γερμανία, Βρετανία, Γαλλία αλλά και Σουηδία), η Ολλανδία μοιάζει με μια "ήρεμη δύναμη". Χώρα καταγω-

Γεωγραφία των Νέων Οριζόντων

γής δύο σπουδαίων δημιουργών ντοκυμανταίρ, του Γιόρις Ιβενς και Μπερτ Χάανστρα, αλλά και του νεότερου Πωλ Βερχόφεν (που μετά από κάποιες πολύ ενδιαφέρουσες ντόπιες δουλειές του, μετακόμισε στο Hollywood), η Ολλανδία διαθέτει κι άλλους αξιόλογους κινηματογραφιστές, σε κάθε είδος και στυλ σινεμά. Από το πρόσφατο σχετικά ξενόγλωσσο Οσκαρ για το ακαδημαϊκό "Η επίθεση" του Φονς Ρεντμείκερς, μέχρι τα πολύ έξυπνα και μοντέρνα cartoons "made in Holland" και τα νεανικά και φρέσκα "Αντίο ξένη" (συμπαγωγή με το βέλγιο -34ο Φεστιβάλ) και "06" που θα δούμε φέτος, η ποικιλία και η δυναμική του Ολλανδικού σινεμά επιβεβαιώνεται με τον καλύτερο τρόπο.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Βραζιλία και ποδόσφαιρο, καφές, ωραίες γυναίκες, σάμπα, dolce vita, καρναβάλι κλπ το καταλαβαίνουμε. Βραζιλία και σινεμά τί σας λέει όμως; Τη

Οι "Νέοι Ορίζοντες" έχουν την "κακή συνήθεια", να μας βγάλουν από τα συνηθισμένα μας κινηματογεωγραφικά μήκη και πλάτη και να μας ταξιδεύουν σε χώρες "εξωτικές" (πάντα από την κινηματογραφική άποψη, να εξηγούμαστε). Με την πεποίθηση πως εκτός από τις Η.Π.Α., γνωρίζουμε τί συμβαίνει -πάνω κάτω- στον κινηματογράφο χωρών σαν τη Γαλλία, τη βρετανία και την Ιταλία και με την προοπτική να παρουσιαστούν αναλυτικά ξεχωριστές περιπτώσεις όπως το Ιράν, οι πρώην Σοβιετικές δημοκρατίες και η Απω Ανατολή (Ιαπωνία, Κίνα, Χονγκ Κονγκ, Ταϊβάν), ας ρίξουμε μια σύντομη ματιά σε κάποια άλλα σημεία του πλανήτη, που φυσικά και διαθέτουν καλό σινεμά. Εσείς τί νομίζατε δηλαδή;

Σόνια Μπράγκα (που μετανάστευσε), το "Πισότε" του Μπαμπένκο (στον ίδιο δρόμο επίσης), την "Ντόνα Φλόρα" -λόγω της τολμηρότητας; -άντε και τον Γκλαουμπερ Ρόχα ("Αντόνιο ντας Μόρτες") και το "Ορφεο Negro" με φόντο το καρναβάλι του Ρίο (κι αυτά οι παλιότεροι και "κολλημένοι" φίλοι του σινεμά). Μπορεί ακόμα, -απίθανο-

κανένας "ποντικός" βιβλίων, λεξικών και αρχείων (και "άχρηστων πληροφοριών") να θυμάται κάποιον Αλμπερτο Καβαλκάντι, τον γνωστότερο Βραζιλιάνο σκηνοθέτη, να μετακομίζει κ αυτός στο Hollywood της χρυσής εποχής, όπου και κυρίως δούλεψε. Πέρα απ' αυτά, κάποιες σποραδικές διεθνείς επιτυχίες ("Ο Cangaceiro", 1953) κάποτε και

Δεκάξι - Μηδέν - Εξήντα

σήμερα -δυστυχώς- τίποτα. Το Βραζιλιάνικο σινεμά, κλινικά νεκρό κάτω από τη κυριαρχία της τηλεόρασης, της διαφήμισης και της σαπουνόπερας και κάτω από την αδιαφορία του κράτους -αλλά και του κοινού, στέλνει στη φετινή διοργάνωση μια από τις σπάνιες πλέον παραγωγές του ("Δεκάξι-Μηδέν-Εξήντα"). Μήπως το ότι ο σκηνοθέτης της έχει φύγει ήδη από τη χώρα του για να μείνει μόνιμα στην Ιταλία, σας λέει τίποτα; Κρίμα...

ΜΕΞΙΚΟ

Τί σινεμά να κάνεις σε μια χώρα που όχι μόνο είναι φτωχή και καθυστερημένη τεχνολογικά, αλλά συνορεύει επιπλέον με την μεγαλύτερη κινηματογραφική -και όχι μόνο- δύναμη της υφ' ούρου; Το Μεξικό και ν' αρχίσει να φτιάχνει ταινίες άργησε και στο ν' ακολουθήσει την πορεία των άλλων ατύχησε. Κάθε σχεδόν αξιόλογο ταλέντο που γέννησε, απλά πέρασε τα σύνορα για την χώρα του ονείρου (η σκηνοθέτης του "Ο διάβολος ποτέ δεν κοιμάται" που θα δούμε, δεν αποτελεί εξαίρεση). Και οι μόνες σημαντικές ταινίες "Made in Mexico" είναι αυτές ενός "εισαγόμενου" -τι ειρωνία!- ταλέντο του ιδιοφυή Λουί Μπουνιουέλ. Σκηνικό πολλών αμερικάνικων ταινιών, το Μεξικό μόνο έτσι θα μείνει στην κινηματογραφική ιστορία, εκτός αν νέοι σκηνοθέτες σαν τον Χόρχε Φονς ("Το στενάκι των θαυμάτων" θα το απολαύσουμε εδώ) κάνουν το πολύ -αναμενόμενο θαύμα. Με τις ευχές μας!

Αντώνης Σακάρος

Μια πόλη μαγική

1997: Η Θεσσαλονίκη σκηνοθετεί τον πολιτισμό της Ευρώπης

Ετοιμαστείτε, είστε οι πρωταγωνιστές.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη συνέχεια...

...επί της οθόνης!

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΕΙΧΑΝ ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΥΜΙΕΡ
ΑΙΖΕΝΣΤΑΙΝ
ΒΕΝΤΕΡΣ
ΣΕΣΙΑ ΝΤΕ ΜΙΑ
ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ
ΑΙΒΟΥΡΥ
ΧΙΤΣΚΟΚ
ΤΡΥΦΩ
ΦΕΛΛΙΝΙ
ΓΚΟΝΤΑΡ
ΚΙΣΛΟΦΣΚΙ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΣΚΟΡΤΣΕΖΕ
ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ
ΜΠΡΕΣΟΝ
ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΖΑΝ
ΚΙΟΥΜΠΡΙΚ
ΤΣΑΠΛΙΝ
ΓΚΑΡΜΠΟ
ΛΩΡΕΝΣ ΟΛΙΒΙΕ
ΓΚΕΪΜΠΛ
ΜΠΡΑΝΤΟ
ΤΑΡΚΟΦΣΚΙ
ΠΟΛΑΝΣΚΙ
ΚΙΟΥΚΟΡ
ΜΠΑΣΤΕΡ ΚΗΤΟΝ
ΝΤΡΕΓΙΕΦ
ΜΙΧΑΛΚΩΦ

ΒΙΣΚΟΝΤΙ
ΣΑΟΥΡΑ
ΑΛΑΙΝ ΡΕΝΑΙ
ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ
ΤΑΒΙΑΝΙ
ΤΑΤΙ
ΑΝΤΟΝΙΟΝΙ
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ
ΖΟΥΛΑΦΣΚΙ
ΝΙΟΥΜΑΝ
ΚΟΥΡΟΣΑΒΑ
ΟΡΣΟΝ ΓΟΥΕΛΣ
ΒΙΒΙΑΝ ΛΙ
ΝΤΕ ΣΙΚΑ
ΛΟΡΕΝ
ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
ΓΚΡΕΓΟΡΙ ΠΕΚ
ΝΙΚΟΛΑΖΟΝ
ΛΑΝΚΑΣΤΕΡ
ΜΠΟΓΚΑΡΤ
ΜΙΤΣΑΜ
ΚΟΠΠΟΛΑ
ΦΟΝΤΑ
ΧΙΟΥΣΤΟΝ
ΜΠΑΚΩΛ
ΑΛΑΝ ΠΑΚΟΥΛΑ
ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ
ΧΕΜΠΟΡΝ
ΜΠΟΡΙΣ ΚΑΡΛΩΦ

ΧΟΦΜΑΝ
ΣΤΡΙΠ
ΑΪΡΟΝΣ
ΓΟΥΝΤΥ ΑΛΛΕΝ
ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ
ΣΠΙΛΜΠΕΡΓΚ
ΣΠΕΝΣΕΡ ΤΡΕΪΣΥ
ΤΕΪΛΟΡ
ΣΑΔΕΡΛΑΝΤ
ΝΤΕ ΝΙΡΟ
ΡΕΝΤΦΟΡΝΤ
ΚΑΓΚΝΕΥ
ΓΚΑΡΝΤΝΕΡ
ΛΙ ΜΑΡΒΙΝ
ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ
ΝΤΑΝΑΓΟΥΕΙ
ΜΠΙΤΙ
ΠΑΤΣΙΝΟ
ΤΖΙΝ ΧΑΚΜΑΝ
ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΙ ΚΛΙΦΤ
ΤΖΕΪΜΣ ΝΤΙΝ
ΚΕΡΚ ΝΤΑΓΚΚΛΑΣ
ΤΖΕΣΙΚΑ ΛΑΝΓΚ
ΤΖΙΝΤΖΕΡ ΡΟΤΖΕΡΣ
ΝΤΕ ΧΑΒΙΛΑΝΤ
ΜΠΑΡΝΤΟ
ΤΖΑΚ ΛΕΜΟΝ
ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙ

Ο καλός κινηματογράφος - όπως και η καλή

τηλεόραση - προάγει τον πολιτισμό,

δημιουργεί ευαισθησίες, προκαλεί διάλογο,

προσφέρει συγκίνηση, διασκέδαση. Ο καλός

κινηματογράφος, ασπρόμαυρος ή έγχρωμος,

παίζει με τη ζωή, προβάλλει τις αξίες της. Είναι

φυσικό, λοιπόν, που η ΕΡΤ τον στηρίζει.

ΙΝΔΕΟΥΣΗΣ

ΕΡΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

**100 ΧΡΟΝΙΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ**

10 ΤΡΟΠΟΙ ΝΑ ΑΝΟΙΞΕΤΕ ΤΑ ΑΥΤΙΑ ΣΑΣ

88 **μυσό**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΟΡΟΒΑΓΚΟΥ 5 • 54627 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ • ΤΗΛ.: 031/254291-2 • FAX: 254293

ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ
ΑΠΟ ΤΟ 1886

Αλλοι γιορτάζουν τα 20 ή 50 χρόνια από την ίδρυσή τους. Εμείς έχουμε ήδη συμπληρώσει 110 χρόνια συνεχούς παρουσίας. Από τότε η πατρίδα μας μεγάλωσε και γνώρισε πολλές αλλαγές. Η Μακεδονία ξανάγινε ελληνική, η Θράκη επίσης. Μεγαλώσαμε κι εμείς.

- Σήμερα διακινούμε το 35% του ελληνικού καπνού.
- Είμαστε η πρώτη ελληνική εταιρεία στο είδος μας, με εργοστάσια σε πέντε χώρες και γραφεία πωλήσεων σε όλο τον κόσμο. Συνεχώς δίπλα στον Έλληνα παραγωγό με τους γεωπόνους μας.
- Δημιουργούμε θέσεις εργασίας για χιλιάδες Έλληνες.
- Διαθέτουμε τον αρτιότερο εξοπλισμό.
- Επενδύουμε δισεκατομμύρια σε νέες εγκαταστάσεις.
- Εξάγουμε σε 87 χώρες.

Πάντα με μοναδικό στόχο να παραμείνουμε στο μέλλον όπως και τώρα οι καλύτεροι.

**Κ Α Π Ν Ι Κ Η
Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε.**

Μ.Α.Μ

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

“Κοντινό πλάνο” ενός καινούργιου σινεμά...

πηγαίνει σε νέους σκηνοθέτες) στις φετινές Κάννες. Μια μικρή, με τα χρήματα στο χέρι, τρέχει

Το στενάκι των θαυμάτων

ν' αγοράσει ένα χρυσόψαρο, παραμονή Πρωτοχρονιάς, σύμφωνα με το έθιμο. Λίγο πριν τη μεγάλη γιορτή, λίγο πριν όλοι αφήσουν τους δρόμους και την αγορά, η επιτάχυνση Ραζιέ χάνει τα χρήματα. Στην αγωνιώδη αναζήτησή τους θα ζήσει απροσδόκητες εμπειρίες. Μαγεμένοι κι εμείς, το ίδιο όσο κι αυτή, βυθιζόμαστε σ' ένα συναρπαστικό παιχνίδι, μια περιπέτεια στον μαγικό κόσμο μιας Ανατολίτικης αγοράς.

Μια τρίτη ταινία από το Ιράν αποδεικνύεται επίσης ενδιαφέρουσα, κάνοντάς μας ακόμα και να ζηλέψουμε για τον κινηματογραφικό οργανισμό αυτής της Ασιατικής χώρας. Το “Νερό, αέρας, σκόνη” του Αμίρ Ναντερί (κάνει ταινίες από το 1970 με σημαντικότερη τον “Δρομέα” που περιλαμβάνεται επίσης στο φετινό πρόγραμμα), είναι μια σκοτεινή ταινία με πρωταγωνιστές κυρίως τα στοιχεία του τίτλου, δηλαδή την ίδια την φύση. Η Οδύσσεια κάποιων φτωχών ανθρώπων που εγκαταλείπουν τα μέρη τους που έχουν καταστραφεί πια από μια διαρκή ξηρασία, είναι μόνο η αφορμή για μια ιμπρεσιονιστική άσκηση, μια ταινία όπου οι εικόνες - κατά τον σκηνοθέτη - προσπαθούν (και το καταφέρνουν) να εντυπωσιάσουν το θεατή με τον τρόπο που χρησιμοποιείται κυρίως η μουσική. Μια μελωδική φράση γραμμένη με εικόνες, αντί για νότες...

Στο “κυρίως πρόγραμμα” τρεις

επίσης ξεχωριστές ταινίες. Στο “Μανέκεν Πις”, ο Βέλγος Φρανκ Βαν Πάσελ παρακολουθεί με χιούμορ κι ευρηματικότητα την κωμικοτραγική μοίρα ενός νέου ανθρώπου, που χάνει ό,τι αγαπά, τη στιγμή ακριβώς που θα τολμήσει να εκφράσει τα συναισθήματά του. Οικογένεια, αγαπημένη, όλοι φαίνεται να κινδυνεύουν θανάσιμα από την αγάπη του. Πρωτότυπος; Στις Κάννες ενθουσίασε. Τελειώς άλλο κλίμα στο “Στενάκι των θαυμάτων” του Χόρχε Φονς από το Μεξικό. Μεταφορά ενός βιβλίου του αιγύπτιου νομπελίστα Ναγκίμπα Μαχφούζ, που αν μη τι άλλο αποδεικνύει περίτρανα το “όπου φτωχός κι η μοίρα του”. Μέσα από τρεις αυτόνομες ιστορίες, που τελικά συναντιούνται σε μια τέταρτη, ο σκηνοθέτης αποτυπώνει τα προβλήματα και την ατμόσφαιρα ενός κόσμου που σ' εμάς φαίνεται

Τη μέρα που πάγωσε ο ήλιος

ίσως εξωτικός, ενώ στην πραγματικότητα είναι σκληρά συνηθισμένος και πιο κοντινός μας απ' όσο νομίζουμε. Στην τρίτη

ταινία, “Τη μέρα που πάγωσε ο ήλιος”, ο Γιμ Χο από το Χονγκ Κονγκ (δημιουργός του εξαιρετικού “Red Dust”), αγγίζει την προβληματική ενός δυτικού αρχέτυπου, της ιστορίας του “Αμλετ”. Οι υπόνοιες ενός νεαρού ότι ο πατέρας του πέθανε δολοφονημένος από την ίδια τη σύζυγό του, τον φέρνουν αντιμέτωπο με τη μάνα του όταν, 10 χρόνια μετά, κάποιος αστυνόμος πείθεται να ξανανοίξει την υπόθεση. Βασισμένη σε πραγματική ιστορία, η ταινία κέρδισε το Μεγάλο Βραβείο στο Φεστιβάλ του Τόκιο 1994.

Τέλος, στο πρόγραμμα “Cine Documenta”, ο Τέρι Ζούιγκοφ, με ιδανικό παρουσιαστή του τον Ντέιβιντ Λυντς, παρουσιάζει

Κραμπ

την ζωή του σχεδιαστή κόμιξ Ρόμπερτ Κραμπ, στην ταινία με τίτλο το επίθετό του (“Grumb”).

Ο Κραμπ, δημιουργός του “Φριτς του πονηρόγατου” αλλά και του Cult “Keep on Trickin” στη δεκαετία του '60, είναι ένας ιδιαίτερα μοναχικός καλλιτέχνης, με “περίεργη” οικογένεια και έντονα προσωπικές απόψεις, που δικαιολογούν έτσι τον μυστήριο φανταστικό κόσμο που δημιουργεί στα έργα του. Ο “Μπρύγκελ του 20ου αιώνα”, όπως τον αποκαλούν, δεν μπορούσε να ελπίζει σε πιο εύστοχη αντιμετώπιση απ' αυτήν που του επιφυλάσσει ο σκηνοθέτης.

Αντώνης Σακάρας

4 Νοεμβρίου - 3 Δεκεμβρίου

Αίθουσα Τέχνης Μύθος

Josef Koudelka

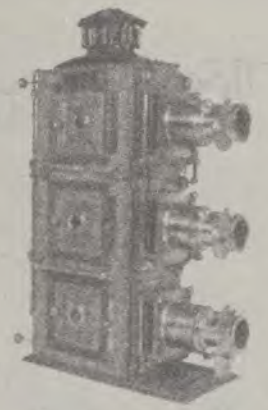
Περιπλανήσεις:
ακολουθώντας το “Βλέμμα του Οδυσσέα”

Οι άνθρωποι φωτογραφίζονται σαν τοπία ή σαν αγάλματα, με τελετουργική προσέγγιση: το βλέμμα του Koudelka είναι θεατρικό αλλά δεν έχει ποτέ την ψυχρότητα του ανατόμου. Πρόκειται για ένα κόσμο βαθύτατα ποιητικό, όπου η ένταση και η συγκίνηση αποκτούν “σώμα”, γίνονται απτές. Μ' ένα μαγικό άγγιγμα, το ανθρώπινο δράμα κάπου στο βάθος ανατρέπει χωρίς να χάνει βαρύτητα και χωρίς ήχους ειρωνίας. Βλέποντας τις πρώτες δημοσιευμένες φωτογραφίες από τα γυρίσματα της ταινίας του Αγγελόπουλου, αναρωτηθήκαμε που υπάρχει αυτό το θαυμάσιο υλικό. Συναντήσαμε τον Josef, μέσω του πρακτορείου Magnum, και του προτείναμε να αναλάβουμε την παραγωγή της έκθεσης “Περιπλανήσεις”: ακολουθώντας το βλέμμα του Οδυσσέα.

Το 36ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, παραγωγός αυτής της έκθεσης, είναι ιδιαίτερα περήφανο για την παρουσίασή της στη Θεσσαλονίκη, σε συνεργασία με τον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας Θεσσαλονίκη '97 και στην Αθήνα, σε συνεργασία με την Επιτροπή του υπουργείου Πολιτισμού για την εκατονταετηρίδα του κινηματογράφου.

Μιχάλης Δημόπουλος

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Με αφορμή τον εορτασμό για τα 100 χρόνια από τη γέννηση του κινηματογράφου και με κύριο στόχο την πολιτιστική αποκέντρωση, το 36ο Διεθνές Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, απλώνεται φέτος και σ' άλλες πόλεις της Βορείου Ελλάδας. Έπειτα από πρωτοβουσία του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης, ένα μεγάλο μέρος του προγράμματος του Φεστιβάλ, θα προβληθεί στη Φλώρινα και το Κιλκίς. Μετά τη λήξη της διοργάνωσης και πάντα στο πλαίσιο της εκατονταετηρίδας μερικά από τα σημαντικά αφιερώματα του 36ου Φεστιβάλ (Κισλόφσκι, Μορέτι, Κακογιάννης, Ματιές στα Βαλκάνια, ανακαινισμένες ταινίες, έκθεση Κουντέλκα) θα παρουσιαστούν και στην Αθήνα.

MEETING POINT

Χώρος συνάντησης και πληροφόρησης για τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, φέτος, θα είναι το νέο Συνεδριακό Κέντρο της Διεθνούς Έκθεσης (ΔΕΘ) Ιωάννης Βελλίδης. Εκεί θα βρίσκονται τα γραφεία της διοίκησης του Φεστιβάλ, όλα τα τμήματα των παράλληλων εκδηλώσεων και των αφιερωμάτων, το Γραφείο Τύπου, οι αίθουσες συνεντεύξεων τύπου καθώς και το βιβλιοπωλείο απ' όπου θα διατίθενται όλες οι εκδόσεις της 36ης διοργάνωσης. Κάθε βράδυ θα λειτουργεί μπαρ κι εστιατόριο με ζωντανή ορχήστρα και πιάνο.

“Ντζίγκα Βερτώφ:

Αυτό είμαι:

Μια μηχανή που ελίσσεται σ' ένα χάος κινήσεων, καταγράφοντας τη μία κίνηση μετά την άλλη στους πιο πολυπλοκούς συνδυασμούς.”

Μανέκεν Πις

Στο “Ασπρο μπαλόνι”, ο νεαρός συμπατριώτης του Κιαροσάμι, Τζαφάρ Παναχί τα καταφέρει εξίσου καλά κι ας πρόκειται μόλις για την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του. Με την πολύτιμη εμπειρία του σαν σκηνοθέτης ντοκυμανταίρ και ταινιών μικρών μήκους, αλλά και σαν βοηθός δίπλα σε δημιουργούς σαν τον Κιαροσάμι, διαθέτοντας επιπλέον κι ένα υπέροχο στην απλότητά του, έξυπνο σενάριο του τελευταίου, ο Παναχί εντυπωσιάζει κοινό και κριτικούς και κερδίζει άνετα τη “Χρυσή Κάμερα” (βραβείο που

A R T
AND
ΜΟΥΡΑΓΙΟ
E A T I N G

Πανόραμα 1984

ΕΓΝΑΤΙΑ
...για Σένα

TV 50
ΚΑΝΑΛΙ 50

ΚΟΣΜΟΡΑΔΙΟ 95.1 FM
STEREO

ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΑΙ ...ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΣΑΣ

Μια πραγματική ιστορία, που αναφέρεται στο άγχορ και στην αγωνία που νοιώθει ο κάθε ένας από μας, τη στιγμή που μένει μόνος και αβοήθητος μέσα στο χάος της τεχνολογίας. Computers, Μηχανοργάνωση, Δίκτυα, Τηλεπικοινωνίες... όλα καλά κι ωραία, αλλά ποιός θα τα υποστηρίξει; Και ποιός, θα εκπαιδεύσει το προσωπικό; Ποιός θα δώσει υπεύθυνες και σοβαρές λύσεις στα όλο και αυξανόμενα προβλήματα; Γιατί οι υποσχέσεις περισσεύουν και οι ιστορίες δεν έχουν πάντα αίσιο τέλος...

access
COMPUTING A.E.

ACCESS Computing A.E.

Μ. Μητόσαρη 2, 546 43 Θεσσαλονίκη - Τηλ: 86 13 13 - Fax: 82 27 94

EBZ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΑΧΑΡΗΣ Α.Ε.

δυναμική
αναπτυξιακή πορεία

CD-ROM & MULTIMEDIA

Ιανός

BIBΛΙΟΠΩΛΕΙΟ - GALLERY

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 7 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 277 004 - FAX: 284 832

το πρώτο
ηλεκτρονικό
βιβλιοπωλείο
της
Θεσσαλονίκης

Με CD-ROM ελληνικά και ξένα, εκπαιδευτικά, εγκυκλοπαιδικά, επιστημονικά, εκμάθησης ξένων γλωσσών, τέχνης, κινηματογραφικά, παιδαγωγικά και ψυχαγωγικά παιχνίδια.

ΣΠΟΥΔΕΣ, ΜΕ ΤΟ ΖΟΡΙ Ή ...

ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑ
παράθεσι

παράθεσι

ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ & ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΣΕ ΚΑΝΑΛΙΑ

Νέα τμήματα Σεπτέμβριος '95

Πληροφορίες: Νεμέας 14 Χαριλάου, Θεσσαλονίκη. Τηλ: 32 69 66, 32 71 36

ΔΕΝ ΓΕΝΝΙΕΣΑΙ ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΙΝΕΜΑ, ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ

Π ελληνικό
ηθογραφικό

Το προφητικό πουλί των θλίψεων του Πάουλ Κλέε του Κώστα Σφήκα

Μια απο τις κλαίουσες ψυχές που οι μαύροι άγγελοι γκρεμίζουν στη γή, πέφτει στον κήπο, όπου ένα απο τα κίτρινα πουλιά πίνει απ' τα δάκρυα της. Την ακολουθεί στον πραγματικό κόσμο για να πιεί απ' τα δάκρυα των ζωντανών και η συνείδηση του ανθρώπινου σπαραγμού τη μετατρέπει σε Πορθητή του Ουρανού.

Ο Κώστας Σφήκας με τον κινηματογράφο του στοχάζεται για το μοντέρνο στην ιστορία και την τέχνη, ερχόμενος σε σύγκρουση με τον μεταμοντέρνο κονφορμισμό των τελευταίων χρόνων. Τον απασχολεί η αποξένωση απο τη παραδοσιακή, μιμητική αισθητική. Ο μοντερνισμός είναι πάντα εδώ, τόσο επίκαιρος ξανά, μετά τη παρακμή του φιλελευθερισμού στον δυτικό κόσμο, προς το τέλος του εικοστού αιώνα.

Ο Κ. Σφήκας αντίθετος στο μοντέλο του αναπαραστατικού κινηματογράφου απο την εποχή του Αϊζενστάιν, προσκαλεί τον θεατή να κοιτάξει τις εικόνες του διαφορετικά απο την τρέχουσα νοοτροπία του μαζικού καταναλωτισμού, να γίνει κριτής της απατηλής αναπαράστασης των φαινομένων, ακόμα και να την αρνηθεί, αντιστεκόμενος στην περιθωριοποίηση του. Οι εικόνες του Κώστα Σφήκα συγκροτούν τον "χώρο εικόνων" όπως τον όρισε ο Βάλτερ Μπένγιαμιν: "χώρο εικόνων της Ενεργού Πραγματικότητας, ενός κόσμου ανοικτού προς όλες τις κατευθύνσεις".

Το "μπλντράουμ" της ταινίας συντίθεται απο τα ποιητικά οράματα του Πάουλ Κλέε. Τα κίτρινα πουλιά του Κλέε μεταλαμβάνουν το θάνατο για να εμφανιστούν στον πραγματικό κόσμο, να βαπτιστούν στον ανθρώπινο σπαραγμό και να γίνουν, κυρίαρχες ψυχές του Ουρανού.

Π.Κ.

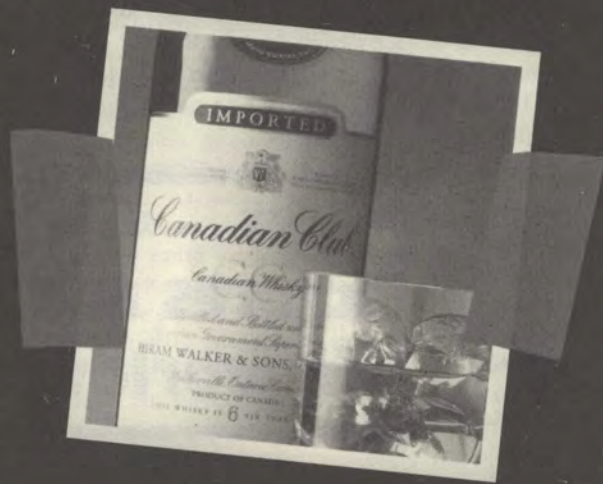

8 από σας έκλεψαν κάτι σήμερα.

11 είστε ακόμα ερωτευμένοι με τη δασκάλα σας του δημοτικού.

2 από σας είστε εξωγήινοι.

Φαίνεστε συνηθισμένοι άνθρωποι αλλά νομίζετε ότι κι αυτό είναι συνηθισμένο ουίσκυ.

**NO
ORDINARY
WHISKY**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

**ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ
ΑΓΓΕΛΙΔΗ**

Ας ξεκινήσουμε από τον τίτλο της ταινίας.

ΟΙ ΩΡΕΣ αναφέρονται στο ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ των μοναχών, που σημαδεύει τις ώρες προσευχής και αυτοσυγκέντρωσης και έχουν μια κυκλικότητα. Το ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ αναφέρεται στην ακλόνητη εσωτερική λογική των ονείρων και των εμπειριών λόγου και εικόνας ανάμεσα στον ύπνο και τον ξύπνιο, που εμπιστεύτηκα να στηριχτώ επάνω τους. Δούλεψα στο σκληρό αυτό μεταίχμιο πολλά χρόνια.

Πώς εντάσεις τη σκέψη σου, το όραμά σου, τη φιλοσοφία σου στον κινηματογράφο;

Πρόερχομαι από τον εικαστικό χώρο -στον οποίο ενίοτε γυρίζω- αλλά η ανάγκη ενσωμάτωσης του χρόνου στο χώρο με οδήγησε στον κινηματογράφο. Είναι η συγκλονιστική εμπειρία να ανακαλύπτεις κάθε φορά από την αρχή τη δύναμη της ταυτότητας αυτού του μέσου.

Τί θα έλεγες για το χρόνο στην ταινία σου;

Στις ΩΡΕΣ ο χρόνος κάνει μια παλμική κίνηση ανάμεσα σε χρόνους. Η ταινία ανοίγει με το παρόν του λουτρού - αυτοκτονικής κατάστασης και κινείται ανάμεσα σε οράσεις του κόσμου της νέας που μεταμορφώνει το δωμάτιο στο οποίο βρίσκεται, του παιδιού 3 και 7

χρονών που υπήρξε, της έφηβης, της συζύγου, αλλά και εικόνες πορείας μ' ένα τζιπ και οραματικές καταστάσεις που διατρέχουν όλη την ταινία.

Μέχρι που η παλμική κίνηση ανάμεσα στους χρόνους γίνεται ένας ενιαίος χρόνος που συνθέτει τους χρόνους και η εμπειρία διακινείται πλέον ελεύθερα ανάμεσα στους χρόνους προς όλες τις κατευθύνσεις.

Πώς βλέπεις το κοινό;

Το κοινό δεν είναι ένα και ενιαίο. Κάθε δημιουργήμα μέσα στο χρόνο διαμορφώνει το δικό του κοινό. Εκείνο πάντως που με βεβαιότητα λέω για τη δουλειά μου είναι πως είναι μια διαδικασία "απεύθυνσης". Είναι μια προσφορά του προς τα μέσα βλέμματος, στον έξω κόσμο.

Π.Κ.

Το 36ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης υποστηρίζεται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και πραγματοποιείται σε συνεργασία με τον Οργανισμό Πολιτιστική Πρωτεύουσας της Ευρώπης-Θεσσαλονίκη 1997 και την Επιτροπή του Υπουργείου Πολιτισμού για τον εορτασμό των 100 χρόνων του κινηματογράφου. Βασικός χορηγός της φετινής διοργάνωσης είναι η ΕΤ-1.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Καθημερινή Εφημερίδα του 36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Αρ. φύλλου 2
Σαββάτο 4/11/95

Εκδότης
Μιχάλης Δημόπουλος

Διευθυντής έκδοσης
Πάνος Μανασσής

Αρχισυντάκτης
Σωτήρης Ζήκος

Υπεύθυνος σύνταξης
Παντελής Καρακάσης

Σύνταξη:
Μαρία Ιωάννου
Αχιλλέας Κυριακίδης
Θωμάς Λινάρης
Κίεοπάτρα Πατλάκη
Αντώνης Σακάρας
Ρένα Χαριτίδου

Σύμβουλος έκδοσης
Αντώνης Κιούκας

Φωτογραφία
Φωτό - Ζαρζώνη

Art director
Θωμάς Δαθαγδής

Εκτύπωση
Τυπο-Μουγκός

ΜΕΛΗ τής Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος

JERRY SCHATZBERG

Ξεκίνησε την καριέρα του δουλεύοντας ως φωτογράφος σε διάφορα περιοδικά όπως τα: Voque, McCalls, Esquire, Glamour και Life. Πρωτοεμφανίστηκε στο χώρο της σκηνοθεσίας το 1970 με την ταινία "Puzzle of a Downfall Child" (ε.τ. Η κρυφή ζωή ενός μανεκέν) όπου πρωταγωνιστούσε η Φαίη Ντάναγουεη. Η φιλμογραφία του περιλαμβάνει και τις ταινίες: "The Panic in Needle Park" (ε.τ. Πανικός στο Νιντλ Παρκ, 1971), "Scarecrow" (ε.τ. Το σκιάχτρο, 1973, η ταινία απέσπασε βραβείο Φεστιβάλ των Κανών), "The Seduction of Joe Tynan", "Honeysuckle Rose" (1980), "Misunderstood" (1983), "No Small Affair" (ε.τ. Σιγά τον πολυέλαιο, 1984), "Clinton and Nadine" (TV), "Srteet Smart" (1987) και "Reunion".

He started his career as a still photographer for magazines such as Voque, McCalls, Esquire, Glamour and Life. He made his debut as a film director in 1970 with "Puzzle of a Downfall Child", starring Faye Dunaway. His films include "The Panic in Needle Park" (1971), "Scarecrow" (1973, winner of the Golden Palm at the Cannes Film Festival), "The Seduction of Joe Tynan" (1976), "Honeysuckle Rose" (1980), "Misunderstood" (1983), "No Small Affair" (1984), "Clinton and Nadine" (TV) Srteet Smart (1987) and "Reunion" (1989).

NELSON PEREIRA DOS SANTOS

Γεννήθηκε στο Σάο Πάολο το 1928. Σπούδασε νομικά αλλά δούλεψε ως δημοσιογράφος και σκηνοθέτης ταινιών επικαίρων. Οι πρώτες του ταινίες προαναγγέλουν το Cinema Novo στο οποίο ενσωματώθηκε γρήγορα. Αρχικά δούλεψε ως μοντέρ αλλά και ως ηθοποιός, παραγωγός και σεναριογράφος. Αργότερα δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτη των Alex Viany, Rodolfo Nanni and Paulo Wanderley.

Οι ταινίες του αντανakλούν έντονα τη βραζιλιάνικη κουλτούρα με πιο γνωστές διεθνώς τις: Vidas Secas (1963), "El Justicero" (1967), "Fome de Amor" (1968), "Como era Gostoso o meu Frances" (1971), "Tenda dos Milagres" (1977) και "Memorias do Carcere" (1984).

He was born in Sao Paolo in 1928. He studied law but he worked as a journalist and filmed newsreels. His first feature films prefigured Cinema Novo in which he was soon intergrated. His first occupation in feature films was editing but also worked as an actor, producer, and scriptwriter. Later he became assistant director of Alex Viany, Rodolfo Nanni and Paulo Wanderley. He has directed many features, reflecting Brazilian popular culture, and is best known world wide for: Vidar Secas (1963) "El Justicero" (1967), "Fome de Amor" (1968), "Como era Gostoso o meu Frances" (1971), "Tenda dos Milagres" (1977) and "Memorias do Carcere" (1984).

ANDREAS BELLIS

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1939. Σπούδασε κινηματογράφο στο Παρίσι, στη σχολή Vangirard και κοινωνιολογία του κινηματογράφου στο πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης. Ξεκίνησε την κινηματογραφική του καριέρα κατά το διάστημα που ζούσε στη Γαλλία, δουλεύοντας ως βοηθός οπερατέρ, μεταξύ άλλων, στην ταινία "Ο Πόλεμος τελείωσε" του Αλέν Ρενέ και στο "Άρσενικό, θηλυκό" του Γκοντάρ. Στη Σουηδία θα δουλέψει ως διευθυντής φωτογραφίας με γνωστούς σκηνοθέτες όπως ο Vilgot Sjoman αλλά και με τον Roger Vadim (Don Juan). Το 1976 επιστρέφει στην Ελλάδα και μέχρι σήμερα έχει εργαστεί ως διευθυντής φωτογραφίας σε περισσότερες από 30 ταινίες.

He was born in Athens in 1939. He studied cinema in Paris, at Vaugirard School and Sociology of the cinema at the University of Stockholm. He began his cinema career as camera assistant in France and he worked, amongst others, in the films "La guerre est finie by Alain Resnais and "Masculin, Feminin" by Godard. In Sweden he has worked as a cinematographer with acclaimed directors like Vilgot Sjoman; he has also worked with Roger Vadim in "Don Juan". In 1976 he returned to Greece and has worked as a cinematographer in over 30 films.

GORAN MARKOVIC

Γεννήθηκε το 1946. Σπούδασε σκηνοθεσία στη φημισμένη Σχολή Κινηματογράφου FAMU στην Πράγα. Από το 1970 μέχρι το 1976 σκηνοθέτησε μια σειρά τηλεοπτικών ντοκιμαντέρ. Το 1976 γύρισε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, "Special Education". Είναι καθηγητής σκηνοθεσίας στη Δραματική Σχολή του Βελιγραδίου και έχει σκηνοθετήσει πολλές ταινίες που έχουν βραβευτεί σε διεθνή φεστιβάλ όπως: "Masters, Masters" (1978), "Variola Vera" (1982), "Taiwan Canasta" (1985), "The Assembly Centre" (1989) και "Titio and Me" (1992).

He was born in 1946. He studied film direction at the renowned Cinema School, FAMU, in Prague. Between 1970 and 1976 he directed a series of TV documentaries. In 1976 he directed his first feature film, "Special education". He teaches film direction at the School of Dramatic Art in Belgrade and has directed many films most of which like "Masters, Masters" (1978), "Variola Vera" (1982), "Taiwan Cansta" (1985), "The Assembly Centre" (1989) and "Tito and Me" (1992) have won prizes in International festivals.

AUGUSTO M. SEABRA

Γεννήθηκε το 1955. Σπούδασε κοινωνιολογία αλλά εργάστηκε ως μουσικοκριτικός με ειδίκευση στην όπερα, τη σύγχρονη και την κινηματογραφική μουσική. Έχει συμμετάσχει στη διοργάνωση αναδρομών του πορτογαλικού κινηματογράφου, έχει γράψει πάμπολλα άρθρα και δοκίμια κι έχει επιμεληθεί την έκδοση πολλών βιβλίων. Επί δώδεκα χρόνια συνεργαζόταν με το εβδομαδιαίο περιοδικό "Expresso" και από το 1989 είναι αρχισυντάκτης της "Publico". Φέτος ήταν ο διευθυντής του Festival of Monumental Arts.

He was born in 1955. He studied sociology but he became a music critic specializing in opera, contemporary music and film scores. He has worked for the Portuguese State Television as a programme manager and has presented cultural programmes and in particular programmes on the cinema. He has participated in the programming of retrospectives of Portuguese cinema and has written numerous articles and essays and edited many publications. For 12 years he collaborated with the weekly magazine "Espresso" and from 1989 he belongs to the editorial board of the "Publico" Director of the Festival of Monumental Arts in 1995.

ANNA-LENA WIBOM

Σπούδασε νομικά κι ανθρωπιστικές σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης. συνέχισε τις σπουδές της στα Πανεπιστήμια UCLA και Berkley των ΗΠΑ. Είναι διευθύντρια κι υπεύθυνη προγραμματισμού της Ταινιοθήκης του Σουηδικού Ινστιτούτου Κινηματογράφου στη Στοκχόλμη. έχει εργαστεί επίσης στη διεύθυνση παραγωγής πολλών σουηδικών ταινιών κυρίως νέων και ανερχόμενων σκηνοθετών αλλά και στις ταινίες γνωστών σκηνοθετών όπως στη "Θυσία" του Αντρέι Ταρόφσκι και το "Φάννυ και Αλέξανδρος" του Ιγκμαρ Μπέργκμαν.

Είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της FIAF (Διεθνής Ομοσπονδία Κινηματογραφικών Αρχείων) της οποίας και υπήρξε διευθύντρια από το 1986 έως το 1990. Είναι πρόεδρος της Σουηδικής Ακαδημίας Κινηματογράφου από το 1990.

Graduate in Law and Humanities at Stockholm University. Studied at UCLA; Berkley, California. Programmer and director of the Cinemateque of the Swedish Fillminstitute Stockholm. Executive producer of many Swedish films, particularly of young and budding directors but also of "The Sacrifice" by Andrei Tarkovsky and "Document Fanny and Alexander" by Ingmar Bergman.

Board member of FIAF (Inrernational Federation of Film Archives) of which she was president between 1986-1990. She is the president of the Swedish Film Academy since 1990.

The "New Horizons" programme does not differ much from other years and consists of a worldwide selection of about 18 participations, covering the best, I think, productions of the year in the modern independent cinema.

We have engagd the first prize in Berlin's Festival, of course the "Golden Camera" from the Cannes Festival, three awarded movies from Toronto, Cannes and Locarno, and the first prize in Tokyo's Festival. That is to say a very representative selection of the best independent cinema, presented this year, and the most of the movies are escorted by their creators. This is vital because the human presence

NEW HORIZONS

Pictures and faces from the worldwide cinema

gives Festival character and it is my great hope that an interest will be revived and a contact with the Greek creators will be established.

There is also a special tribute to the Iranian cinema, the attraction of the programme, with ten of the most important movies of the classic Iranian cinema of the last decade, and furthermore, a special tribute to the Iranian film director, Mohsen Makhmalbaf, who is

unknown in Greece and will come on the occasion of the tribute. At the same time, there is a short tribute to the American independent film directors, with Gus Van Sant and Jim Jarmous's latest movies, there are documentaries and the celebrations for the 100 years of the cinema.

In general, this is the programme, may be there is a wider selection than last year, we have got almost fifty movies,

with twenty countries participating in the Horizons, some from geographical regions we had no touch in the past, like South America, Brazil, Mexico, Chile etc.

New Horizons is an independent cinema, free, without bonds, more spontaneous, more vital. And the proof is that nowadays movies by unknown film directors are selected by the distributors.

I think the Festival's goal is to play a role in the cultural field. We have got a non commercial cinema, which can be developed. The internationalization of the Festival should stress these elements and not the opposite ones.

Dimitrios Eipides
The New Horizons director